# Pregaria.cat

**Entrada**

## Quietud

Des de principis de Juny que la tensió va anar augmentant. Havia tantes coses pendents! Calia anar tancant feines, informacions, enquestes... i els nervis al seu voltant quasi es materialitzaven en crits histèrics. La Pin, però, tenia el seu secret. Aguantar fins avui, que acabava la jornada de portes obertes, agafar la moto i fugir cap a la costa.

Deixant les quatre coses a casa, la Pin se n'ha anat a aquelles roques tan conegudes i que són testimoni de les meditacions i reflexions adolescents. Allà, en el racó imaginat mil vegades enmig de la calor de Barcelona ha començat a descansar.

*És hora baixa. La suavitat del vent m'acarona. Ell i la remor de les ones tranquil·les són els únics sorolls que entren per les orelles. Necessito pau. Em manca pau interior. Estic terriblement cansada. I el primer que he de fer és respirar a fons, deixant que aquest aire tan especial de la marina entri fins els límits més ocults dels meus pulmons.*

De tornada ja quasi és fosc. Enmig d'aquell intent de quietud per uns instants la Pin s'ha mig adormit. En altres moments li han passat per la ment les situacions viscudes en els darrers dies i no resoltes favorablement. Se sent una mica millor, però no tant com havia pensat. El canvi, de lloc, tan sobtat, no fa canviar la ment i els sentiment com per art de màgia.

*Pin, quan demà hi tornis deixa de pensar, mira el mar i sense cap esforç deixa que sigui ell el que entri virtualment dintre teu. Tota la natura, i el mar de forma molt especial té el seu llenguatge. Abandona't al ritme, a l'olor, a l'espuma, a l'anada i tornada de l'aigua... porta segles, milions de segles fent el mateix.*

Un dia i un altre dia... un capvespre i un altre capvespre... quan la Pin porta ja una setmana és quan ha entrat la quietud dintre seu. L'Esperava, però té el seu ritme. No entra en la dinàmica consumista del dit i fet. Aquesta quietud l'ajuda a escoltar, l'ajuda a ajudar, l'ajuda a dormir, l'ajuda a desenvolupar la seva simpatia, l'ajuda a adonar-se un cop més que en fons d'ella es habitada per Déu. Aquell indret de roques, en aquella hora especial del final de la jornada, que va ser testimoni de la seva adolescència, ara per la Pin és la millor catedral. La senzilla, romàntica i neta, catedral del mar

Jesús Renau sj